

stemmelse har man havt skarpt for Die ved Udarbejdelsen af Planen til Skibet og har derved set sig istand til at stille mindre Forordninger i visse Hensninger, for at kunne fremhæve det, der banner Kjøernen for Skibet som et godt Kampskib. I de større Flaader stiller man andre Forordninger. Der fordræs for Skibe, som skulle tjene til Kystforvaret, f. Ex. den Klasse af Skibe, der for Liden bygges i Frankrig, et større Kulforraad, en større Mængde Ammunition ombord i Skibene og et stærkere Pantser, hvilket Altsammen fører til større og mere dybtgaaende og langt mere kostbare Skibe. De Kystforsvårsskibe, som under denne Benævnelse bygges i Frankrig for nærværende Tid, ere mere end en halv Gang saa store som Helgoland. Medens jeg saaledes fuldkommen kan slutte mig til denne Del af Planen, har jeg noget mere Betænkelighed ved den øvrige Del af den Plan, der af Ministeren er fremfat i Lovforslaget om Flaadens Forøgelse i de kommende 12 Aar. Det er nemlig bestemt at bygge et Pantserbatteri af, hvad jeg vilde kalde anden Klasse, d. v. s. et Skib noget større end Lørdensfjold, altsaa omtrent som Odin. Men, naar man indenfor den Grændse af Bevillinger, som her er Spørgsmaal om, vil give Flaaden en saadan Styrke, som jeg vil anse for at være det Mindste, der kunde være Tale om, vilde jeg anse det for rigtig at bygge et eller to Pantserbatterier af anden Klasse til istædfor kun eet, altsaa to eller tre saadanne i det Hele i den samme Tid, og at indvinde de Summer, der hertil behøves, ved at udsætte Bygningen af nogle af de større og mindre upantsrede Skibe, som findes i Forslaget, og som efter min Tanke bedre kunne undværes end de Skibe, der skulle danne den egentlige Kjerne i Forvaret. Jeg skal ikke ytre mig videre om Planen i det Hele. Jeg betragter det ikke i og for sig som en Flaadeplan, men som en Plan for Flaadens Udvikling i et vist Antal Aar ved de Pengemidler, man ventet at kunne tilveiebringe dertil, og jeg skal dertil knytte den Bemærkning, at, hvorvel et Søværn nødvendig kræver et Antal af gode og kraftige Skibe, er det ikke mindre nødvendigt, at det har et Personel, som er fuldstændig øvet og istand til at passe sin Gjerning — den samme Tanke, som den høitærede Minister udtalte ved Begyndelsen af nærværende Møde. Jeg indser fuldt vel, at det vil forøge Beføstningerne, naar Flaaden bliver større, men det er ogsaa en nødvendig Betingelse i min Tanke, at man om fornødent heller maa holde den hele Flaadestyrke indenfor en vis Grændse, naar den ikke er saa vel bemanded og Besætningen saa vel øvet, at man ikke kan være sikker paa at høste Nytte deraf, naar Kampens Time kommer.

Jeg skal kun i Forbigaaende bemærke, at, skjøndt vort Orlogsværft er meget vel udstyret, saa mangler det dog adskillige Foranstaltninger, som burde knyttes til en Forøgelse af Flaaden.

Det er et Spørgsmaal, som tidligere har været paa Bane. Naar Antallet af Jernskibe forøges, saa er det af stor Vigtighed, at disse Foranstaltninger gennemføres, ikke alene for at man kan overkomme at give Skibene det fuldstændige Eftersyn, de behøve; men man maa altid gjøre Regning paa, at et eller andet Skib kan behøve en betydeligere Reparation. Naar en Skvadre, endog blot en Øvelsesskvadre sendes ud i vore Farvande, er man altid bange for at komme til at mangle Dok. To saadanne Dokke er det Mindste, som der bør være i et i andre Henseende saa vel udstyret Orlogsværft. Et andet Værksted, som ogsaa vil kræve en Udvidelse, der dog ikke hører til dem, som ville koste Millioner, er Maskinværkstedet, hvortil der vil stilles betydelig større Krav. Jeg skal tilføie, at Torpedobaadene, som jo ere Smaskibene, gjøre meget betydelige Forordninger paa Eftersyn og Reparationer, ligesom der ogsaa til deres Benyttelse fordræs et udmærket dygtigt Personel.

Blong: Jeg er ikke enig med det ærede 2det kongevalgte Medlem (Måsing), navnlig ikke i hans Konklusioner, men der er mange af hans enkelte Bemærkninger, som ere fuldkommen funde eller rigtige, og som ikke ere gjendrevne af den ærede Krigs- og Marineminister og endnu mindre af det ærede Medlem fra 4de Kredts (Fallefen). Det er imidlertid ikke min Hensigt at optage denne Diskussion, men jeg vil derimod forvare os civile Mænd her i Salen mod den Bestyldning, at vi tale som Civilister, naar vi tale om militære Spørgsmaal; disse have en Side, mine Herrer, der er fuldkommen almenfattelig og gyldig, det er den politiske; og jeg anser mig for lige saa kompetent, ja fuldt saa kompetent til at tale om den som det ærede Medlem fra Bornholm (Fallefen) til at holde theologiske og filosofiske Foredrag her i Salen. Den nærværende Sag er efter min Formening forbunden med meget store Vanfæligheder. Der er ofte talt og skrevet om Illusionen fra 1848, men det er ikke, saavidt jeg veed, blevet klart udtalt, hvortil denne Illusion egentlig bestod. Man troede dengang at kunne gaa ud fra, at det danske Folk, Høie og Lave, Unge og Gamle, Rige og Fattige, vare fuldkommen enige i den Villie, at ville forsvare deres Selvstændighed og deres Ære; thi deri vare de enige i 1848, og derfor troede man paa denne Enighed at kunne bygge en Frihed. Det er jo ogsaa fuldkommen klart, at, naar Folket var enigt i det store Spørgsmaal, at det vilde forsvare sig, og dette aldrig vakte nogen Uenighed mellem de forskjellige Stænder, vilde de komme hinanden meget nærmere i alle andre Ting, vilde meget lettere, end vi nu nogenfinde ville, komme overens om indre Spørgsmaal, fordi der ikke mere er Enighed, ikke mere er den Villie til at forsvare sig som i 1848. Desværre maa jeg tilstaa, at ikke